

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑ ΕΦΕΤΩΝ ΛΑΡΙΣΑΣ

Αριθμ. Πράξης: 137/2024

Πράξη μερικής αρχειοθέτηση δικογραφίας,
σύμφωνα με το άρθρο 32 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας

Ο Εισαγγελέας Εφετών Λάρισας

Δυνάμει της υπ. αριθμόν 709/2024 παραγγελίας της Διευθύνουσας την Εισαγγελία Εφετών Λάρισας, κατ' άρθρο 32 παράγραφος 1 εδάφιο α Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, διενεργήσαμε αυτοπροσώπως προκαταρκτική εξέταση για τη διακρίβωση μεταξύ άλλων αξιόποινων πράξεων και αυτής της παράβασης καθήκοντος, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 1, 13 περίπτωση α, 14, 26 παράγραφος 1 εδάφιο α, 27, 51, 53, 259 Ποινικού Κώδικα, σε βάρος των ιατροδικαστών που άσκησαν καθήκοντα στην υπόθεση του σιδηροδρομικού δυστυχήματος των Τεμπών, με αφορμή κυρίως έγκληση -μήνυση-μηνυτήρια αναφορά που υπέβαλαν οι Δήμητρα Θάνου του Ευδόξου, κάτοικος Μαραθόκαμπου Σάμου, Γεώργιος Αλεξανδρόπουλος του Μιχαήλ, κάτοικος Ν. Μεσημβρίας Θεσσαλονίκης και άλλα 164 άτομα, η οποία έλαβε ΑΒΜ (Εισαγγελίας Πρωτοδικών Λάρισας) Ε2024/153 και τη με ΑΒΜ (Εισαγγελίας Πρωτοδικών Λάρισας) Ε 2024/195 μηνυτήρια αναφορά του Νικολάου Πλακιά του Θωμά, κατοίκου Καλαμπάκας Τρικάλων, κατ' εγγύτατο νομικό χαρακτηρισμό όσων εκτίθενται στα ανωτέρω δικόγραφα.

1/ Μετά το πέρας της προκαταρκτικής εξέτασης για το εν λόγω ποινικό αδίκημα εκθέτουμε τα εξής: Συνοπτικά αποδόθηκε στους υπηρετούντες τρεις Ιατροδικαστές Λάρισας ως υπόπτους ότι ως υπάλληλοι κατά την έννοια του άρθρου 13 περίπτωση α Ποινικού Κώδικα παρέλειψαν με πρόθεση καθήκον της υπηρεσίας τους που προβλέπεται από τον νόμο και τη φύση αυτής με περαιτέρω σκοπό βλάβης άλλου. Συγκεκριμένα οι ίδιοι ως Ιατροδικαστές που υπηρετούν στην Ιατροδικαστική Υπηρεσία Λάρισας έλαβαν εντολή από την αρμόδια προανακριτική αρχή να διενεργήσουν νεκροψία νεκροτομή και τις λοιπές ενδεδειγμένες εξετάσεις στις σορούς των αποβιωσάντων του σιδηροδρομικού δυστυχήματος που έλαβε χώρα στις

28/02/2023 στην περιοχή των Τεμπών και εντούτοις παρέλειψαν με πρόθεση να επιτελέσουν πλήρως και προσηκόντως τα καθήκοντά τους που απορρέουν από το πλέγμα των νομικών διατάξεων που διέπουν την υπηρεσία τους αλλά και από τη φύση αυτής, αφού σκοπός του έργου τους είναι εν γένει η διαπίστωση των ακριβών αιτιών θανάτου, και εντέλει στην προκειμένη περίπτωση παρέλειψαν να ενεργήσουν αυτοψία στον τόπο του συμβάντος, γεγονός που θα συνέβαλε στην λεπτομερή καταγραφή των συνθηκών θανάτου και επίσης παρέλειψαν να προβούν στις δέουσες εξετάσεις για την ανεύρεση ή μη ανθρακυλαιμοσφαιρινής στο αίμα των σορών που είχαν υποστεί το βλαπτικό αποτέλεσμα της φωτιάς, με συνέπεια, εκ της παραλείψεως τους, να μην είναι σαφές εάν μερικοί από τους θανόντες απεβίωσαν εξαιτίας της φωτιάς, ή δεν ήταν ζώντες όταν εξελίχθηκε το φαινόμενο της πυρκαγιάς (ενδεικτική είναι η περίπτωση της αποβιωσάσης Θωμαής Πλακιά). Στο αποτέλεσμα αυτό, δηλαδή την έλλειψη γνώσης των απολύτως ακριβών αιτιών θανάτου κάποιων εκ των συνεπιβατών των δύο συγκρουόμενων αμαξοστοιχιών, κατευθυνόταν ο σκοπός τους που δηλοί πρόκληση βλάβης των οικείων των αποβιωσάντων σχετικά με τρόπο/μηχανισμό θανάτου και την ακριβή αιτία θανάτου των αγαπημένων τους προσώπων.

2/ Από τη διενεργηθείσα προκαταρκτική εξέταση και συγκεκριμένα από τις εκθέσεις μαρτυρικής εξέτασης καθώς και το σύνολο των εγγράφων της δικογραφίας, μεταξύ των οποίων του με ημερομηνία εγχειρήσεως 09-07-2024 υπομνήματος του μηνυτή Χρήστου Κωνσταντινίδη και τα έγγραφα που προσκόμισε, σε συνδυασμό με τις χωρίς όρκο εξηγήσεις, κατ' άρθρο 244 παρ. 1 ΚΠΔ, των μηνυομένων μετά των υπομνημάτων τους, αξιολογούμενα κατά την αρχή της ηθικής απόδειξης, σύμφωνα με το άρθρο 177 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, προέκυψαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά:

Στην περιοχή Ευαγγελισμού Δήμου Τεμπών Λάρισας στη χιλιομετρική θέση 371+600 της σιδηροδρομικής γραμμής Πειραιώς - Πλατέως στις 28/02/2023 και ώρα περίπου 23:18, συνέβη θανατηφόρο σιδηροδρομικό δυστύχημα, ύστερα από σύγκρουση αμαξοστοιχιών που κινούνταν αντίθετα στην ίδια γραμμή (καθόδου), ήτοι της επιβατικής IC62 με κατεύθυνση τη Θεσσαλονίκη και της εμπορικής 63503 με κατεύθυνση τη Λάρισα. Αμέσως άρχισε το έργο κατάσβεσης της φωτιάς που προκλήθηκε από τη σύγκρουση, ο εντοπισμός τραυματιών και η διάσωση τους, ενώ το Τμήμα Τροχαίας Λάρισας ανέλαβε καθήκοντα διενέργειας αυτεπάγγελτης προανάκρισης. Η Ιατροδικαστική Υπηρεσία Λάρισας ενημερώθηκε για το ανωτέρω συμβάν από την Αστυνομική Αρχή τις πρώτες πρωινές ώρες της 01-03-2023 και σύντομα οι υπηρετούντες ιατροδικαστές και ο νεκροτόμος της Υπηρεσίας προσήλθαν στον χώρο του νεκροτομείου στο Γενικό Νοσοκομείο Λάρισας «Κουτλιμπάνειο - Τριανταφύλλειο». Ταυτόχρονα άρχισε να λαμβάνει χώρα με συνεχιζόμενη ροή η διακομιδή των σορών. Σύντομα προσήλθαν στους χώρους του νεκροτομείου και τα μέλη της Ομάδας Αναγνώρισης Θυμάτων Καταστροφών (Ο.Α.ΘΥ.Κ.), τα οποία

ανέλαβαν καθήκοντα σύμφωνα με το Ειδικό Σχέδιο Διαχείρισης Ανθρωπίνων Απωλειών. Επίσης, μέσω της αρμόδιας Γραμματείας του Υπουργείου Δικαιοσύνης, δόθηκε προφορική εντολή σε Ιατροδικαστές άλλων Ιατροδικαστικών Υπηρεσιών της χώρας, κυρίως της Αθήνας και Θεσσαλονίκης, να μεταβούν στη Λάρισα και να συνδράμουν τους εντόπιους Ιατροδικαστές στο έργο τους, εφόσον εκ των πραγμάτων κρινόταν τούτο αναγκαίο.

Το Τμήμα Τροχαίας Λάρισας, ως αρμόδια Προανακριτική Αρχή, με το υπ. αριθμόν πρωτοκόλλου 1019/21/Ζ-Ε/ 01-03-2023 έγγραφο του Διοικητή, Αστυνομικού Υποδιευθυντή, Βασιλείου Βλαχογιάννη, παρήγγειλε προς την Ιατροδικαστική Υπηρεσία τη διενέργεια νεκροψίας-νεκροτομής προς εξακρίβωση των συνθηκών και αιτιών πρόκλησης του θανατηφόρου σιδηροδρομικού δυστυχήματος (σύγκρουση τρένων) που συνέβη στις 28-02-2023 στην περιοχή του Ευαγγελισμού Τεμπών Λάρισας. Ειδικότερα παραγγέλθηκε η Ιατροδικαστική Υπηρεσία να προβεί: α) στη διενέργεια νεκροψίας - νεκροτομής και λήψη βιολογικών υλικών σορών/σωματικών μελών θυμάτων του εν λόγω δυστυχήματος, αγνώστων στοιχείων ταυτότητας, που απεστάλησαν στο νεκροτομείο με ταυτάριθμους νεκρόσακους με αριθμούς ΡΜ (αρκτικόλεξο των λατινικών λέξεων/ όρων post mortem) από 01 έως 43, 44Α, 44Β. 45, 46, 47Α, 47Β, 47Γ και 48 έως 52 και (επίσης παραγγέλθηκε να προβεί) στην αποστολή το συντομότερο δυνατό των σχετικών εκθέσεων και β) στην αποστολή των ληφθέντων βιολογικών υλικών και πρωτοκόλλων λήψης,, ώστε ακολούθως η ενδολοδοτίδα αρχή να τα αποστείλει στη Διεύθυνση Εγκληματολογικών Ερευνών της ΕΛ.ΑΣ για τη διενέργεια εργαστηριακών εξετάσεων με σκοπό την ταυτοποίηση των σορών/μελών. Ακολούθησαν πανομοιότυπου περιεχομένου παραγγελίες με αριθ. πρωτοκόλλου 1019/21/1ε-1/02-03-2023, 1019/21/1ε'-2/03-03-2023, 1019/21/1ε -3/04-03-2023, της ίδιας Προανακριτικής Αρχής που αφορούσαν σε αριθμημένους σάκους σορών/μελών που παραδίδονταν στο νεκροτομείο. Με τη συνδρομή των μελών της Ο.Α.ΘΥ.Κ. οι σοροί και τα ιστοτεμάχια αριθμούνταν μοναδικά το πρώτον, ανεξαρτήτως δηλαδή της όποιας αρίθμησης είχαν λάβει προηγουμένως (αριθμός ΡΜ), καταγράφονταν τα ενδύματα, τα ειδικά χαρακτηριστικά, τα τιμαλφή, φωτογραφιζόταν και στη συνέχεια νεκροτόμος απέκδυε τη σορό, η οποία φωτογραφιζόταν χωρίς ρουχισμό και διεξαγόταν η νεκροψία – νεκροτομή από τους Ιατροδικαστές Λάρισας και τον νεκροτόμο Λάρισας, ο οποίος συνεπικουρείτο από δύο νεκροτόμους Θεσσαλονίκης. Η καταγραφή των παρατηρήσεων γινόταν με σημειώσεις από τον ίδιο ως άνω Ιατροδικαστή Λάρισας που εκτελούσε το έργο της νεκροψίας νεκροτομής είτε με τη βοήθεια άλλου Ιατροδικαστή που τον επικουρούσε αποκλειστικά και μόνο για την κατά λέξη καταγραφή των διαπιστώσεων π.χ. σχετικά με τα φυσικά χαρακτηριστικά του ατόμου ή του ανθρώπινου μέλους, ιδίως των δύο Ιατροδικαστών Θεσσαλονίκης Ελένης Ζαγγελίδου και Ελένης Καλύβα, οι οποίες επίσης προέβησαν και σε παρατήρηση της διαδικασίας λήψης γενετικού υλικού. Η όλη διαδικασία νεκροψίας - νεκροτομής αποτυπώνονταν φωτογραφικά από τα μέλη

της ειδικής αστυνομικής ομάδας. Ταυτόχρονα ολοκληρωνόταν με επιμέλεια των ιδίων (μελών Ο.Α.ΘΥ.Κ.) η σύνταξη πληροφοριακού δελτίου για κάθε ΡΜ περίπτωση. Τα δείγματα γενετικού υλικού, τα οποία με τη βοήθεια της Ο.Α.ΘΥ.Κ. αντιστοιχούσαν απόλυτα στους ΡΜ αριθμούς που είχαν νωρίτερα δοθεί σε κάθε σορό ή μέλος ή ιστοτεμάχιο, αποστέλλονταν από την εντολοδότρια προανακριτική αρχή στη Διεύθυνση Εγκληματολογικών Ερευνών Υποδιεύθυνση Βιολογικών και Βιοχημικών Εξετάσεων και Αναλύσεων για την πραγματοποίηση εργαστηριακών εξετάσεων και αναλύσεων DNA για τον προσδιορισμό γενετικού τύπου και για συγκριτικές εξετάσεις με υλικό που είχε ληφθεί από ζώντες συγγενείς των αγνοουμένων ατόμων (αρίθμηση με αρχικά ΑΜ, αρκτικόλεξο των λατινικών λέξεων/ όρων ante mortem) με σκοπό τη διακρίβωση της ταυτότητας των τελευταίων (αγνοουμένων/σορών/σωματικών μελών/ιστοτεμαχίων) του σιδηροδρομικού δυστυχήματος. Με βάση την ΑΜ αρίθμηση είχε συνταχθεί για κάθε μία περίπτωση από την Ο.Α.ΘΥ.Κ. λεπτομερές πληροφοριακό δελτίο από στοιχεία που είχαν εισφέρει οι συγγενείς των θυμάτων. Τα αποτελέσματα των εξετάσεων ανάλυσης DNA για τον προσδιορισμό του γενετικού τύπου και οι συγκριτικές εξετάσεις αυτού προς το γενετικό υλικό των ζώντων συγγενών των αγνοουμένων γνωστοποιούνταν εγγράφως στην Προανακριτική Αρχή. Στη συνέχεια συντασσόταν έκθεση αναγνώρισης από τα μέλη της Ο.Α.ΘΥ.Κ. και έπειτα η Προανακριτική Αρχή ενημέρωνε εγγράφως την Ιατροδικαστική Υπηρεσία Λάρισας για το αποτέλεσμα της αναγνώρισης/ ταυτοποίησης κάθε σορού ή ιστοτεμαχίου αλλά και τυχόν περισσότερων ιστοτεμαχίων που είχε ταυτοποιηθεί ότι ανήκαν στο ίδιο νεκρό άτομο. Συντασσόταν πιστοποιητικό θανάτου από τους Ιατροδικαστές Λάρισας και ύστερα από παραγγελία της Προανακριτικής Αρχής αποδιδόταν οι ταυτοποιημένες σοροί, τα μέλη και τα ιστοτεμάχια στους συγγενείς των νεκρών από τα μέλη της Ο.Α.ΘΥ.Κ. μέσω των υπευθύνων των γραφείων τελετών που είχαν ορισθεί. Με επιμέλεια του προσωπικού της Ο.Α.ΘΥ.Κ. καταρτίστηκε κατάλογος αγνοουμένων που περιλάμβανε 57 άτομα και εντέλει επιβεβαιώθηκε η ταυτότητα των 56 από τους ανωτέρω ανθρώπους. Το αμέσως επόμενο χρονικό διάστημα ακολούθησε η σύνταξη των εκθέσεων νεκροψίας – νεκροτομής από τους ιατροδικαστές της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας Λάρισας που είχαν προβεί στη διενέργειά της. Η Υπηρεσία, ακολουθώντας σχετικές εντολές της Ο.Α.ΘΥ.Κ. , απείχε από οποιαδήποτε άλλη ενέργεια όπως από την παράδοση τιμαλφών και προσωπικών ειδών των νεκρών στους οικείους τους, την παράδοση σε αυτούς των πιστοποιητικών θανάτου και την παράδοση των σορών για τον ενταφιασμό τους, καθώς όλα τα ως άνω αναλήφθηκαν και διενεργούνταν από την εντολοδότρια Αρχή. Άπαντα δε τα δείγματα με βιολογικό υλικό, τα οποία είχαν συλλεχθεί στο πλαίσιο της ανωτέρω διαδικασίας ταυτοποίησης των αγνοουμένων, καταστράφηκαν μετά την ολοκλήρωση της, όπως προκύπτει από την υπ. αριθ. 29/2023 παραγγελία του Εφέτη Ανακριτή Λάρισας, ο οποίος, ειρήσθω εν παρόδω, κλήθηκε εν τω μεταξύ, κατόπιν της Ολομέλειας των Εφετών Λάρισας σε Συμβούλιο (αριθμός απόφασης 4/10-3-2023) και της σε συνέχεια αυτής, υπ' αριθ. πρωτ. 333/14-03-2023, παραγγελίας του Εισαγγελέα Εφετών Λάρισας, να αναλάβει ανακριτικά

καθήκοντα στην εν λόγω υπόθεση που εκκρεμούσε σε αρμόδιο Τακτικό Ανακριτή, καθώς και την υπ. αριθ. πρωτ. 1019/21/1 – ρμδ’/ 10-02-2023 παραγγελία της Αναπληρωτή Διοικητή του Τμήματος Τροχαίας Λάρισας και το σε απάντηση αυτών υπ. αριθ. πρωτ. εμπ. 78/24-04-2023 έγγραφο του Διοικητή του Γενικού Νοσοκομείου Λάρισας “Κουτλιμπάνειο και Τριανταφύλλειο”. Παρενθετικά στο σημείο αυτό χρήζει ιδιαίτερης αναφοράς ότι από ορισμένα πρόσωπα εκφράστηκε αμφισβήτηση για τις επιστημονικές μεθόδους που ακολουθήθηκαν από το Εργαστήριο της Υποδιεύθυνσης Βιολογικών και Βιοχημικών Εξετάσεων και Αναλύσεων της Διεύθυνσης Εγκληματολογικών Ερευνών (Δ.Ε.Ε.) και κατ’ επέκταση εκφράστηκε αμφισβήτηση της ορθότητας κατάρτισης του καταλόγου των αγνοουμένων, τούτο δε κυρίως με αφορμή την υπ. αριθ. 3022/9/23-777-Ζ/ 20-12-2023 έκθεση εργαστηριακής πραγματογνωμοσύνης του Ανθυπαστυνόμου Χημικού – Βιοχημικού Δρ. Γεωργίου Κουκουβίνου, για τον προσδιορισμό πιθανού βιολογικού υλικού (και εν συνεχεία και για συγκριτικές εξετάσεις) σε υλικά που είχαν συλλεγεί κατά την περίοδο του μηνός Νοεμβρίου 2023 από τα φυλασσόμενα συντρίμια των αμαξοστοιχιών, και στην οποία έκθεση αποδόθηκε η μομφή ότι από απεσταλμένο πειστήριο με την ίδια αρίθμηση ελήφθη δείγμα βιολογικού υλικού που ταυτοποιήθηκε ότι ανήκει σε δύο διαφορετικά άτομα, καθώς επίσης και ότι πολύ περιέργως από το πλήθος των πειστηρίων προέκυψε αξιοποιήσιμο αποτέλεσμα σε επτά μόνο από αυτά. Στην περίπτωση αυτή όμως, όπως και σε ανάλογες περιπτώσεις όμοιων εξετάσεων που ακολούθησαν από το εν λόγω Εργαστήριο για πειστήρια που συλλέχθηκαν τον ίδιο μήνα (Νοέμβριο 2023) και τον Δεκέμβριο του ιδίου έτους, το υλικό που απεστάλη εκεί κρίθηκε ακατάλληλο λόγω καταστροφής του ένεκα των χαρακτηριστικών του π.χ. μεγέθους, υφής και κυρίως των συνθηκών που προηγήθηκαν, όπως την ισχυρή επίδραση της φωτιάς (έντονη καύση) που προκλήθηκε κατά το δυστύχημα, το δε συγκεκριμένο αποτέλεσμα των εξετάσεων είναι στη διάθεση τυχόν διορισθέντος ειδικού τεχνικού συμβούλου προς επαλήθευση. Ομοίως, το αναφερόμενο σφάλμα με το πειστήριο που αποδόθηκε σε δύο πρόσωπα, δεν υφίσταται, καθώς πρόκειται για πειστήριο που απεστάλη σε περισσότερα δείγματα εκ των οποίων ελήφθη βιολογικό υλικό από δύο διακριτά από τα ανωτέρω δείγματα και στο καθένα προσδιορίστηκε αντίστοιχα γενετικός τύπος δύο διαφορετικών προσώπων. Τα δείγματα αυτά επεστράφησαν με διακριτή αρίθμηση και συσκευασία για να αποδοθούν στους οικείους των θυμάτων. Το ανωτέρω εργαστήριο της Υποδιεύθυνσης Βιολογικών και Βιοχημικών Εξετάσεων και Αναλύσεων της Διεύθυνσης Εγκληματολογικών Ερευνών Δ.Ε.Ε. έχει πιστοποιηθεί από αρμόδιους φορείς του εσωτερικού και του εξωτερικού για τη διενέργεια των εξετάσεων στις οποίες προβαίνει, είναι ικανά εξοπλισμένο και διαθέτει υψηλού επιπέδου επιστημονικό προσωπικό που εγγυάται την ορθότητα των αποτελεσμάτων του, τα οποία εξάλλου επικυρώνονται με μεθόδους επαλήθευσης κατά τα διεθνή πρότυπα. Συνεπώς ουδεμία επιστημονικά τεκμηριωμένη αμφισβήτηση μπορεί να υπάρξει για τη διαδικασία ταυτοποίησης των θυμάτων του δυστυχήματος, όπως εξάλλου καμία στοιχειωδώς σοβαρή

αμφισβήτηση μπορεί να διατυπωθεί για την ορθότητα της κατάρτισης του καταλόγου αγνοουμένων του εν λόγω συμβάντος. Η μεταγενέστερη έρευνα με βάση τυχόν βιολογικό υλικό που μπορούσε να συλλεγεί στα φυλασσόμενα υπολείμματα των αμαξοστοιχιών αποσκοπούσε κυρίως στην εύρεση γενετικού υλικού για την ταυτοποίηση του μοναδικού ατόμου από τη λίστα αγνοουμένων που παρέμενε αγνοούμενο.

Περαιτέρω στις κατ' ιδίαν ιατροδικαστικές εκθέσεις για τους 56 νεκρούς καταγράφηκε κατά το αντικειμενικά και επιστημονικά δυνατόν με λεπτομέρεια κάθε εύρημα καθώς και η αιτία θανάτου. Από τη διαδικασία της νεκροψίας-νεκροτομής κάθε μίας σορού προέκυπτε αδιαμφισβήτητο ότι κάθε θάνατος εντάσσονταν στην κατηγορία του μη φυσικού θανάτου, υποκατηγορία «βίαιου θανάτου» που επήλθε λόγω της επίδρασης στον οργανισμό εξωγενούς παράγοντα και η αιτία πρόκλησης σε όλες ανεξαιρέτως τις σορούς ήταν εμφανής και αδιαμφισβήτητη και συνέκλινε πλήρως με τις πληροφορίες της προανακριτικής αρχής περί πρόκλησης θανατηφόρου σιδηροδρομικού δυστυχήματος ύστερα από σύγκρουση τρένων. Ακόμη και στις ιατροδικαστικές εκθέσεις νεκροψίας - νεκροτομής, που καταγράφεται ως αιτία θανάτου η «απανθράκωση», η οποία καταδεικνύει ιατροδικαστικά «την άμεση βλαπτική επίδραση της φωτιάς επί του σώματος» περιγράφονται, πλέον των ευρημάτων απανθράκωσης και οι τυχόν συνοδές, διαπιστούμενες κακώσεις που έφερε η εκάστοτε σορός.

Από την Προανακριτική Αρχή εντολή λήψης βιολογικών υλικών για τοξικολογικές εξετάσεις δόθηκε με το υπ. αριθμόν πρωτοκόλλου 1019/21/1-λα'/ 4-03-2023 έγγραφο του Διοικητή του Τμήματος Τροχαίας βάσει προφορικής εντολής της αρμόδιας Ανακρίτριας του Πρωτοδικείου Λάρισας, η οποία διενεργούσε κυρία ανάκριση μετά την άσκηση ποινικής δίωξης από τον Εισαγγελέα Πρωτοδικών Λάρισας, και αφορούσε πέντε ορισμένες σορούς που ταυτοποιήθηκαν ότι ανήκαν στους εν ζωή μηχανοδηγούς των δύο συρμών και επεκτάθηκε (η εντολή) ώστε να περιλάβει και ένα ακόμη άτομο που ταυτοποιήθηκε ως εν ζωή υπάλληλος του ΟΣΕ, όπως τα ανωτέρω προβλέπονται στην ειδική νομοθεσία [(άρθρο 42 του Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας σε συνδυασμό με την με αριθ. 2500/15/135-ι από 6-09-2011 Κοινή Υπουργική Απόφαση του Υπουργού Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων και του Υπουργού Υγείας «Διαπίστωση χρήσης οινόπνευματος, τοξικών ουσιών και φαρμάκων από οδηγούς κατά την οδήγηση οχημάτων, καθώς και από πεζούς που εμπλέκονται σε τροχαία ατυχήματα» που δημοσιεύτηκε στο με αριθ. 2077/19-09-2011 ΦΕΚ -τεύχος Β) και το Ειδικό Σχέδιο Διαχείρισης Ανθρώπινων Απωλειών, με ΑΔΑ 6ΦΖΧ46ΝΠΙΘ-ΒΧΕ [4η έκδοση με ημερομηνία έναρξης εφαρμογής 03-12-2022, στο οποίο εντάσσονται και τα σιδηροδρομικά δυστυχήματα, ιδίως παρ. 5.5 και 5.5.1. 6, και αποτελεί (το Ειδικό Σχέδιο) κανονιστική διοικητική πράξη υπό τη μορφή της Υπουργικής Απόφασης 3384/2006 ΦΕΚ Β776/2006, που συμπληρώνει το Γενικό Σχέδιο Πολιτικής Προστασίας (με κωδική ονομασία "Ξενοκράτης", το οποίο εκδόθηκε

κατά νομοθετική εξουσιοδότηση υπό τη μορφή Υπουργικής Απόφασης 1299/2003 ΦΕΚ 423Β/2003)], αφού μόνον τα πρόσωπα αυτά (μηχανοδηγοί των αμαξοστοιχιών που συγκρούστηκαν και όχι οι μεταφερόμενοι με τις αμαξοστοιχίες επιβάτες) ήταν εμπλεκόμενα ως τυχόν υπαίτια του δυστυχήματος και μόνο στην περίπτωση αυτή τα αποτελέσματα των τοξικολογικών εξετάσεων μπορούν να αξιοποιηθούν από τις δικαστικές αρχές για τη διερεύνηση των συνθηκών του συμβάντος. Στον ανωτέρω τοξικολογικό έλεγχο συμπεριελήφθη η διερεύνηση της συγκέντρωσης μονοξειδίου του άνθρακα (CO) και σύμφωνα με τις εκθέσεις τοξικολογικών εξετάσεων ανευρέθησαν διαφορετικές συγκεντρώσεις σε κάθε εξεταζόμενο. Με βάση δε τα αναφερόμενα στο έγγραφο που επισυνάφθηκε στο υπ. αριθ. πρωτ. 484/2024 έγγραφο του Προϊσταμένου της Κεντρικής Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας Αθηνών Νικολάου Καρακούση συμπεραίνεται ότι η συγκέντρωση ήταν μικρή και δεν συμμετείχε στον μηχανισμό θανάτου. Σημειώνεται ότι το ανώτατο ποσοστό κορεσμού ανθρακυλαιμοσφαιρίνης ύψους περί το 20% βρέθηκε μόνο σε μία σορό, ποσοστό που επίσης κατά τα ανωτέρω δεν δικαιολογεί συμμετοχή στην αιτία θανάτου, ενώ στις λοιπές σορούς το ποσοστό ήταν της τάξης του ελάχιστου ορίου ανίχνευσης, δηλαδή κάτω του 5%.

Ακόμη σχετικά με τη σορό του μηχανοδηγού της επιβατικής αμαξοστοιχίας Γεωργίου Κουτσούμπα, αναφέρεται ότι λόγω της κατάστασης ανευρέσεως του σώματος (πολτοποίηση / κατασύνθλιψη) δεν κατέστη δυνατόν να ληφθεί ποσότητα αίματος ή άλλα βιολογικά υλικά και να αποσταλούν αυτά για τοξικολογική εξέταση. Τελικώς ο ιατροδικαστής που επιλήφθηκε της νεκροψίας - νεκροτομής απέστειλε στο Εργαστήριο Τοξικολογίας Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας Θεσσαλονίκης τμήμα μυός προκειμένου ενδεχομένως να ολοκληρωθεί η εργαστηριακή διερεύνηση. Για λόγους εφαρμογής του ισχύοντος, ως άνω αναγραφόμενου, νομοθετικού πλαισίου και της απολύτως ενδεδειγμένης ιατροδικαστικής πράξης και πρακτικής δεν κατέστη δυνατή η εξέταση για ανίχνευση αιθυλικής αλκοόλης, όπως αναγράφεται στην οικεία τοξικολογική έκθεση αλλά και στο υπ. αριθ. πρωτ. Ι.Υ.Θ 1118/12-06-2024 έγγραφο της Υπεύθυνης του Εργαστηρίου Τοξικολογίας Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας Θεσσαλονίκης Ο. Μαστρογιάννη.

3/ Μετά ταύτα, ειδικότερα αναφορικά με τις φερόμενες ως αξιόποινες ιατροδικαστικές παραλείψεις, δύναται να αναφερθεί ότι: Όσον αφορά την παράλειψη διενέργειας αυτοψίας στο τόπο της τραγωδίας: Σύμφωνα με εξηγήσεις που παρείχαν οι μηνυόμενοι ιατροδικαστές της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας Λάρισας αλλά και τη συνεκτίμηση του μνημονευόμενου αποδεικτικού υλικού, τούτο συνέβη για τους εξής κυρίως λόγους: Στο πλαίσιο της ποινικής προδικασίας, η παρουσία Ιατροδικαστή κατά τη διενέργεια αυτοψίας στον τόπο του συμβάντος (εγκλήματος) αποφασίζεται από την αρμόδια ανακριτική αρχή και αποσκοπεί στη βεβαίωση της πράξης και την αποκάλυψη του δράστη, όπως σαφώς προκύπτει από διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και ιδίως των άρθρων 245 παρ. 2, 239, 248 (του αυτού

Κώδικα), και για την εν λόγω περίπτωση του πολύνεκρου δυστυχήματος και από το Ειδικό Σχέδιο Διαχείρισης Ανθρωπίνων Απωλειών (4η έκδοση, ιδίως παρ.3.2 Στάδιο 2 σελίδα 30 , 5.5 και 5.5.1 σελίδες 20 και 21). Στην περίπτωση του σιδηροδρομικού δυστυχήματος των Τεμπών δεν υπήρξε σχετική παραγγελία της αρμόδιας προανακριτικής αρχής αλλά ούτε και αντίστοιχη επισήμανση από την Ιατροδικαστική Υπηρεσία, καθώς εκτιμήθηκε ότι η συγκεκριμένη ανακριτική πράξη δεν θα εισέφερε ιδιαίτερα στοιχεία στη διαδικασία της αναγνώρισης των σορών και στη διερεύνηση των αιτίων θανάτου, τούτο δε κυρίως λόγω της φύσης του συμβάντος και της επιβεβλημένης συνολικής αντιμετώπισης του, αφού επρόκειτο για πολύνεκρο σιδηροδρομικό δυστύχημα με διαβαθμισμένο και μεγάλο επίσης αριθμό τραυματιών προσώπων, εν γένει μη δυναμένων να μετακινηθούν αυτοδυνάμως, και οι απολύτως αναγκαίες ενέργειες διάσωσης, όπως ενδεικτικά η άμεση προσέγγιση του χώρου από τα σωστικά συνεργεία με άρση – μετακίνηση τυχόν εμποδίων ενδεχομένως και σορών, η κατάσβεση της φωτιάς από την Πυροσβεστική Υπηρεσία με χρήση μεγάλων ποσοτήτων του κατάλληλου υλικού (νερού), κινήσεις προς εντοπισμό εγκλωβισμένων επιβατών και στη συνέχεια απομάκρυνση- απεγκλωβισμός τους, καθιστούσαν δεδομένη την ύπαρξη μεταβολών στο χώρο και κατά συνέπεια την εν πολλοίς μη εξαγωγή ιατροδικαστικώς σημαντικών συμπερασμάτων. Παρατηρείται πάντως ότι και σε σχετικά πρόσφατες περιπτώσεις μαζικών θανάτων από φωτιά, όπως στην Ηλεία το έτος 2007 και στο Μάτι Αττικής το έτος 2018, δεν διενεργήθηκε αυτοψία παρουσία Ιατροδικαστών, όπως προέκυψε από το υπ. αριθ. πρωτ. 484/2024 έγγραφο του Προϊσταμένου της Κεντρικής Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας Αθηνών Νικολάου Καρακούκη. Οι ανωτέρω παρεχόμενες εξηγήσεις των μηνυομένων, συναξιολογούμενες με τα προαναφερόμενα στοιχεία, κρίνονται βάσιμες και σύμφωνες με τις συνήθειες που έχουν καθιερωθεί στην ιατροδικαστική πρακτική και η εν λόγω ενέργεια που παραλείφθηκε και εναπόκειται αποκλειστικά στην επιστημονική κρίση των μηνυομένων ιατροδικαστών, δεν ήταν εκ των πραγμάτων απολύτως αναγκαία για την εξυπηρέτηση των επιδιωκόμενων κατά την ποινική διερεύνηση σκοπών.

Περαιτέρω, αναφορικά με την παράλειψη διενέργειας ιστολογικών και τοξικολογικών εξετάσεων των θυμάτων του δυστυχήματος, σύμφωνα με τις εξηγήσεις που παρασχέθηκαν από τους μηνυόμενους Ιατροδικαστές της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας Λάρισας αλλά και τη συνεκτίμηση των στοιχείων που απορρέουν από τα λοιπά αποδεικτικά μέσα, προέκυψε ότι: Οι συγκεκριμένες εξετάσεις στις περίπτωση των θανάτων από μαζικές καταστροφές διενεργούνται κατά την κρίση των ιατροδικαστών, όπως αναφέρεται και στο Ειδικό Σχέδιο Διαχείρισης Ανθρωπίνων Απωλειών (4η έκδοση, άρθρο 5.5.1 6), σύμφωνα πάντοτε με τα δεδομένα και τους αδιαμφισβήτητους κανόνες της ιατροδικαστικής επιστήμης. Στην προκειμένη περίπτωση για καμία σορό δεν υπήρξε αμφισβήτηση ως προς την αιτία θανάτου, ώστε να απαιτηθεί διενέργεια ιστολογικών εξετάσεων, πράξη που καθίσταται

ιατροδικαστικώς αναγκαία όταν η αιτία θανάτου δεν είναι εμφανής και τίθεται ζήτημα περαιτέρω διερεύνησης μέσω εργαστηριακών εξετάσεων σε ληφθέντα ιστοτεμάχια για την μικροσκοπική διαπίστωση παθολογικών ευρημάτων που δεν είναι ορατά μακροσκοπικά. Η δε διενέργεια τοξικολογικών εξετάσεων π.χ για ανίχνευση αλκοόλης ή εξαρτησιογόνων ουσιών στις σορούς των επιβατών ήταν για ευνόητους λόγους, που ωστόσο, εκ περισσού έστω, ήδη ανωτέρω αναφέρθηκαν, απολύτως αλυσιτελής. Ειδικά η αναζήτηση στους επιβάτες ανθρακυλαιμοσφαιρίνης (HbCO) μέσω τοξικολογικών εξετάσεων ομοίως κρίθηκε, σύμφωνα με τους Ιατροδικαστές, ως μη αναγκαία και ως μη συνδεδεμένη με την αιτία και τον μηχανισμό του θανάτου, διότι: Η ανωτέρω εξέταση ενδείκνυται για την απόδειξη της επέλευσης ασφυκτικού θανάτου. Στις μη απανθρακωμένες σορούς, αιτία του άμεσου θανάτου ήταν οι διαπιστωθείσες βαρύτατες θανατηφόρες κακώσεις συνεπεία κυρίως των φυσικών δυνάμεων που αναπτύχθηκαν από τη σύγκρουση των αμαξοστοιχιών, κακώσεις οι οποίες λόγω του είδους αυτών δεν κατέλειπαν περιθώριο αμφισβήτησης του αιτίου που επέφερε τον θάνατο. Στις απανθρακωμένες σωρούς ο θάνατος επήλθε λόγω της άμεσης επίδρασης της φωτιάς. Ως εκ τούτου, δεν υπήρχε επίσης περιθώριο προς διερεύνηση επέλευσης του θανάτου από άλλη αιτία, όπως από ανοξυγοναιμία που δημιουργείται λόγω εισπνοής ικανής ποσότητας παραχθέντος μονοξειδίου του άνθρακα (CO) σχηματίζοντας έτσι ανθρακυλαιμοσφαιρίνη. Το αδιαμφισβήτητο γεγονός πρόκλησης του θανάτου λόγω της βλαπτικής επίδρασης της φωτιάς αποδεικνύεται από την κατάσταση της κάθε σορού όπως π.χ. από την πλήρη αφυδάτωση και την εξ αυτής μείωση του βάρους, τη συρρίκνωση του όγκου του σώματος, την αποξήρανση και συρρίκνωση του δέρματος και των υποκείμενων ιστών, του μελανού χρώματος, των διασχίσεων και διανοίξεων των αρθρώσεων και του αποχωρισμού των άκρων από το σώμα, τη διάρρηξη του κρανίου, διάνοιξη του θώρακα και της κοιλίας, την πλήρη καύση (απανθράκωση) τμημάτων του σώματος κ.λ.π. Τα ευρήματα της νεκροψίας και νεκροτομής δεν κατέλειπαν κανένα περιθώριο αμφισβήτησης της αιτίας θανάτου στους επιβάτες που απανθρακώθηκαν και δεν υπήρχε περαιτέρω πεδίο επιστημονικής αναζήτησης άλλης αιτίας θανάτου. Ο θάνατος στις απανθρακωμένες σορούς επήλθε αμέσως από την προκαλούμενη πήξη των λευκωματοειδών ουσιών και του «ψησίματος» του αίματος εντός των αγγείων με αποτέλεσμα την απότομη παύση όλων των λειτουργιών του οργανισμού. Αντίθετα μάλιστα από την απανθράκωση, η οποία επιφέρει άμεσα τον θάνατο, η ακτινοβολία θερμότητας πάνω στο σώμα ή η εισπνοή μονοξειδίου του άνθρακα δεν επιφέρουν άμεσα τον θάνατο και σε τέτοιου είδους περιπτώσεις θανάτου καθίσταται εκ των πραγμάτων χρήσιμη η τοξικολογική εξέταση για ανίχνευση ανθρακυλαιμοσφαιρίνης. Αυτός είναι προφανώς ο λόγος που, υπό διαφορετικές ιδιαίτερες περιστάσεις και υπό διαφορετικά δεδομένα και επιμέρους ζητούμενα σε σχέση με την παρούσα ιατροδικαστικώς υπόθεση, η οποία είχε ως θέμα τη διερεύνηση αιτιών θανάτου που προκλήθηκαν από σιδηροδρομικό ατύχημα, σε σχετικώς πρόσφατα συμβάντα μαζικών θανάτων από φωτιά, όπως θανάτους από πυρκαγιές στην Ηλεία το έτος 2007

και στο Μάτι Αττικής το θέρος του 2018, διενεργήθηκαν εντέλει τοξικολογικές εξετάσεις για την ανίχνευση ανθρακυλαιμοσφαιρίνης. Σημειωτέον δε ότι και ο εντοπισμός αιθάλης σε όργανα του ανώτερου αναπνευστικού συστήματος, ένδειξη ότι το άτομο ήταν εν ζωή κατά την εκδήλωση του φαινομένου της φωτιάς, αποδεικνύεται στην πράξη έργο δυσχερές να επιβεβαιωθεί στις περιπτώσεις πτωμάτων με καθολική απανθράκωση. Ενίσχυση του συμπεράσματος ότι τυχόν ιστολογική και τοξικολογική διερεύνηση των συγκεκριμένων σορών δεν θα εισέφερε περαιτέρω στον μηχανισμό θανάτου και εξ αυτού του λόγου καθίστατο επιστημονικά αδόκιμη αποτελούν και οι εξής εμπειρικές παρατηρήσεις: Ο Προϊστάμενος της Κεντρικής Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας και προϊστάμενος κάθε ιατροδικαστή του Υπουργείου Δικαιοσύνης Νικόλαος Καρακούκης, όσο και οι λοιποί παριστάμενοι ιατροδικαστές ουδεμία σχετική επισήμανση ή σύσταση υπέβαλαν για τη λήψη τοξικολογικών και ιστολογικών εξετάσεων, ούτε πρόβαλαν επιστημονική άποψη για την αναγκαιότητα και χρησιμότητα λήψης βιολογικών υλικών για περαιτέρω διερεύνηση. Προφανώς για τον ίδιο ακριβώς λόγο δεν υποβλήθηκε σχετικό αίτημα και δεν διατυπώθηκαν παρατηρήσεις ούτε από την τεχνική σύμβουλο που δυνάμει των με αριθ. 13/2023 και 14/2023 διατάξεων της Ανακρίτριας του Γ' Ανακριτικού Τμήματος του Πρωτοδικείου Λάρισας, διορίστηκαν σε δύο περιπτώσεις κατόπιν αιτήματος συγγενών αποβιωσάντων και το καθήκον τους εκτελέστηκε αμέσως μετά την ολοκλήρωση της νεκροψίας -νεκροτομής των σορών από την Ιατροδικαστές Λάρισας, οπότε και εξετάστηκαν οι συγκεκριμένοι σοροί για δεύτερη φορά, ενώ δεν προέκυψε διορισμός τεχνικού συμβούλου αναφορικά με την περίπτωση των παιδιών της οικογένειας του μηνυτή Νικολάου Πλακιά, σύμφωνα με τα άρθρα 204 επ. ΚΠΔ, οι δε μηνυόμενοι Ιατροδικαστές διατείνονται ότι περί τούτου δεν είχαν προσθέτως οποιαδήποτε πληροφόρηση με οιονδήποτε πρόσφορο τρόπο πως η οικογένεια των διδύμων τέκνων του μηνυτή Νικολάου Πλακιά, όπως και η οικογένεια της Αναστασίας Μαρίας Πλακιά, εξέφρασαν επιθυμία διορισμού τεχνικού συμβούλου, γεγονός που θα ήταν ευπρόσδεκτο από τους ίδιους, εφόσον ο διορισμός αυτός ελάμβανε χώρα νομότυπα.

Οι μηνυόμενοι ιατροδικαστές αναφέρουν ακόμη ότι κατά την άσκηση του καθαυτού έργου τους λαμβάνουν πάντοτε στην πράξη υπ' όψιν και δεν παραβιάζουν τους ενωσιακούς κανόνες διενέργειας ιατροδικαστικών πράξεων που καθορίζονται στη Σύσταση Νο R99-3, η οποία αν και υιοθετήθηκε από το Συμβούλιο Υπουργών της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις 02-02-1999, δεν κυρώθηκε νομοθετικά ώστε να αποτελεί και εσωτερικό δίκαιο.

Εκ των ανωτέρω συνάγεται σαφώς ότι η κατά διακριτική ευχέρεια παραγγελία ιστολογικών ή άλλων τοξικολογικών εξετάσεων στο σύνολο των περιπτώσεων των θυμάτων του εν λόγω δυστυχήματος δεν θα εξυπηρετούσε σε κανένα βαθμό το σκοπό ανευρέσεως της ακριβούς αιτίας θανάτου λόγω του προφανούς χαρακτήρα αυτής αλλά και του τρόπου που επήλθε ο θάνατος (ακαριαίος βίαιος θάνατος από

βαρύτατες σωματικές κακώσεις συνεπεία των δυνάμεων που αναπτύχθηκαν από τη σύγκρουση/ διαμελισμός/ καύση/ απανθράκωση). Ενόψει επίσης του περιεχομένου των ανωτέρω εξηγήσεων, που θεωρείται επαρκές και απολύτως βάσιμο, κρίνεται ότι και στην ανωτέρω εξεταζόμενη υποπερίπτωση παράλειψης προς διενέργεια τοξικολογικής εξέτασης για τον προσδιορισμό ανθρακυλαιμοσφαιρίνης στις απανθρακωμένες σορούς των θυμάτων του σιδηροδρομικού δυστυχήματος των Τεμπών δύναται να παρατηρηθεί ομοίως η εκπλήρωση του ιατροδικαστικού καθήκοντος, χωρίς από την ως άνω παράλειψη να πλήττεται η ορθότητα του συμπεράσματος της ιατροδικαστικής έκθεσης για την αιτία θανάτου σε κάθε ιδιαίτερη τέτοια περίπτωση, ακόμη κι αν πιθανολογείτο ότι ως εκ περισσού θα μπορούσε να έχει παραγγελθεί εξέταση ποσοτικού προσδιορισμού ανθρακυλαιμοσφαιρίνης σε ορισμένες από τις εν λόγω περιπτώσεις σορών, όπως ενδεχομένως σε αυτή της αποβιώσας Θωμαής Πλακιά, ενέργεια η οποία δυστυχώς δεν θα διαφοροποιούσε το τελικό αποτέλεσμα, αλλά υπό προϋποθέσεις θα μπορούσε να συμβάλει στην απάντηση επιμέρους ερωτημάτων αναφορικά με το μάλλον πολύ βραχύ χρονικό διάστημα που προηγήθηκε του επελθόντος θανάτου συνεπεία της απολύτου βλαπτικής επίδρασης της φωτιάς. Η ως άνω δε ιατροδικαστική εξέταση που δεν πραγματοποιήθηκε στις τυχόν περιπτώσεις θυμάτων (απανθρακώσεως) κατά τις οποίες ήταν πρακτικά δυνατόν να λάβει χώρα, εναπόκειται και αυτή, όπως το σύνολο των εργαστηριακών εξετάσεων μετά τη νεκροψία – νεκροτομή, στη διακριτική ευχέρεια των μηνυομένων ιατροδικαστών, όπως προκύπτει και από το Ειδικό Σχέδιο Διαχείρισης Ανθρώπινων Απωλειών (4η έκδοση, ιδίως παρ. 5.5 και 5.5.1. 6 σελίδες 20 και 21, 3.7. Στάδιο 7 σελίδα 30), τα ακραία όρια της οποίας, όπως προσδιορίζονται από τους κανόνες της ιατροδικαστικής επιστήμης και τεχνικής και την αρχή της χρηστής διοίκησης, δεν παραβιάστηκαν στην προκειμένη περίπτωση και δη υπαιτίως, με πρόθεση ή πολύ περισσότερο με περαιτέρω σκοπό βλάβης άλλων προσώπων, συγγενών των θυμάτων.

Συνακόλουθα από τα συνολικώς ανωτέρω εκτεθέντα συμπεραίνεται ότι δεν προέκυψαν επαρκείς ενδείξεις τελέσεως της αξιόποινης πράξεως της παραβάσεως καθήκοντος (άρθρα 1, 13 περίπτωση α, 14, 26 παράγραφος 1 εδάφιο α, 27, 51, 53, 259 Ποινικού Κώδικα) κατά τα αντικειμενικά και κατά τα υποκειμενικά στοιχεία ή αντίστοιχες ενδείξεις άλλων αξιόποινων πράξεων, οι οποίες τυχόν έλαβαν χώρα εκ μέρους των ιατροδικαστών που άσκησαν καθήκοντα στο συμβάν του σιδηροδρομικού δυστυχήματος των Τεμπών και πρέπει να τεθεί στο αρχείο το μέρος της δικογραφίας που τους αφορά, δυνάμει του δευτέρου εδαφίου του άρθρου 32 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

Για τους λόγους αυτούς

Θέτουμε εν μέρει στο αρχείο την ανωτέρω δικογραφία που σχηματίστηκε κατόπιν της υπ. αριθ. 709/2024 παραγγελίας της Διευθύνουσας την Εισαγγελία Εφετών Λάρισας, ως προς το σκέλος που αφορά τυχόν διάπραξη παραβάσεως καθήκοντος ή άλλης αξιόποινης πράξης εκ μέρους των ιατροδικαστών που άσκησαν καθήκοντα στο συμβάν του σιδηροδρομικού δυστυχήματος των Τεμπών.

Λάρισα, 17 Ιουλίου 2024

Ιωάννης Μαγκούτας

Αντεισαγγελέας Εφετών